

מעל
15,000 קוראים

עלון אבות ובנים "אהל פינחס"

כבר הספיק להביא חיור לפנים
של אלפי קוראים,
והביקוש רק הולך וגדל!

בואו להיות שותפים
סה"כ 20 ש"ח לחודש

לתרומות: נדרים פלוס
"השיבני" קוד 1001085

מה עשיתי כל
הבוקר?
עזרתי לבן שלי
לחפש את
הקליק כריות
שאכלתי לו
אתמול עם הנס
קפה של 23:00

מעבר חציה
בגן חיות

גם זה קורה
חלמידי בית ספר בתל אביב הקימו
עמדה בשטח בית הספר וחיכו
לתגובת המנהל, והוא הפתיע אותם
כשביקש להניח גם תפילין

להניח תפילין
בכל מקום וזמן

מאחורי כל ילד עצמאי
עומדת אמה עצלנית..

תחושת
הכישלון כשאתה
גומר את הפיתה לפני
החומוס.

אצל מגדת עתידות
מגדת: מה תשתה?
אני: וואו את גרועה

דבר העורך

תפילין מלהב! אם יאמר אדם: אני אתפלל חמש תפילות במקום שלוש תפילות, אבל אתפלל אותם ביחיד ולא בציבור. לכאורה הוא מעלה בקודש. אבל האם זה אין רצון הא-ל? חכמנו כבר אמרו וקבעו מספר התפילות. ואם יאמר אדם למה יהיו תפילין מעור בהמה פשוט, אקח תפילין ואעשה אותם מזהב. לכאורה יפה ומעלה בקודש. אך האם זה אין רצון ה'?

תפילין רק מעור בהמה. ומדוע? כי משה רבנו קיבל איך וכיצד וכך מסר לנו, שנאמר: "משה קיבל תורה מסיני ומסרה ליהושע וכו עד כנסת הגדולה"

להמציא זה נחמד אבל, אבל "גדול" רק עם לקבל "דעת תורה", המעלה היא לקבל דעת תורה מה החכם אומר מה החכם מדגיש. מה נאמר להלכה ומה לא.

אשריהם ישראל שיש להם הדבר היקר: "אמונת חכמים".

בידידות ובחיבה
נר אהבה

אתמול השכן דפק שלי
לי בדלת 3 לפנות בוקר יש לו
מזל שהייתי באמצע שיעור
תופים

בתכלס לילדים עד
גיל עשר יש תפקיד
אחד בחתונות,
לקרוא לבעל או
לאשה מהצד השני.

אתמול השכן דפק שלי
לי בדלת 3 לפנות בוקר יש לו
מזל שהייתי באמצע שיעור
תופים

בתכלס לילדים עד
גיל עשר יש תפקיד
אחד בחתונות,
לקרוא לבעל או
לאשה מהצד השני.

אתמול השכן דפק שלי
לי בדלת 3 לפנות בוקר יש לו
מזל שהייתי באמצע שיעור
תופים

בתכלס לילדים עד
גיל עשר יש תפקיד
אחד בחתונות,
לקרוא לבעל או
לאשה מהצד השני.

אתמול השכן דפק שלי
לי בדלת 3 לפנות בוקר יש לו
מזל שהייתי באמצע שיעור
תופים

בתכלס לילדים עד
גיל עשר יש תפקיד
אחד בחתונות,
לקרוא לבעל או
לאשה מהצד השני.

אתמול השכן דפק שלי
לי בדלת 3 לפנות בוקר יש לו
מזל שהייתי באמצע שיעור
תופים

בתכלס לילדים עד
גיל עשר יש תפקיד
אחד בחתונות,
לקרוא לבעל או
לאשה מהצד השני.

אתמול השכן דפק שלי
לי בדלת 3 לפנות בוקר יש לו
מזל שהייתי באמצע שיעור
תופים

בתכלס לילדים עד
גיל עשר יש תפקיד
אחד בחתונות,
לקרוא לבעל או
לאשה מהצד השני.

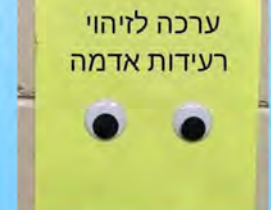
אתמול השכן דפק שלי
לי בדלת 3 לפנות בוקר יש לו
מזל שהייתי באמצע שיעור
תופים

בתכלס לילדים עד
גיל עשר יש תפקיד
אחד בחתונות,
לקרוא לבעל או
לאשה מהצד השני.

אתמול השכן דפק שלי
לי בדלת 3 לפנות בוקר יש לו
מזל שהייתי באמצע שיעור
תופים

בתכלס לילדים עד
גיל עשר יש תפקיד
אחד בחתונות,
לקרוא לבעל או
לאשה מהצד השני.

אתמול השכן דפק שלי
לי בדלת 3 לפנות בוקר יש לו
מזל שהייתי באמצע שיעור
תופים

כשהגבר רוצה לדעת
מה יש לעשות בבית,
הוא פשוט צריך
להתיישב על הספה
בסלון...

פסק וסיכור!
אחת הישיבות בירושלים החליטה כי בשבת הקרובה יצאו כל הבחורים לשבת בביתם. אחד הבחורים הוריו באותה שבת אמורים לצאת מחוץ לעיר. חשב בלבו ובתאום עם הוריו בקש לצאת לצפת העתיקה. קבל את רשות הוריו וחבר נוסף הצטרף. ביום ששי יצאו בשעה מוקדמת לאוטובוס הנוסע לצפת, בדרך נקלע האוטובוס לפקק תנועה ענק שלא נע ולא זע. דרך מכשירי הקשר נודע כי הכבישים לכל ארכם פקוקים וחסומים עקב הלוויה בה השתתפו רבבות ערבים מאזור הצפון. והאוטובוס זוחל כצב, עוד חצי שעה ועוד חצי, רק לאחר זמן רב החל לנוע. הם עברו עוד כפר דרך, עד שמצאו את עצמם סמוך לשקיעת החמה בעיר טבריה, והחלטה הייתה ברורה: לרדת מיד. החליטו כי בשלב ראשון יחפשו היכן להניח את מטלטליהם, ולאחר מכן יגיעו לבית הכנסת למצוא להם מארח. החלו הולכים והנה נרות שבת מנצצים מאחד החלונות. הקישו על הדלת, ובעל הבית קבל את פניהם במלבושי שבת קדש. אדם חביב, בעל בעמיו, אשר למשמע סיפורם אורו פניו והוא מהר לקבלם בהתלהבות בלתי רגילה. קראו לעברם בחביבות כל הבית כלו לפניכם לכל השבת כולה, הבית כמעט ריק, בנינו ובנותינו מתארחים השבת אצל קרובים, היום בצהרים חזרנו במפתיע מחוץ לארץ..."

בהמשך שמעו מבעל הבית: "אני ואשתי יצאנו לאוקראינה להתפלל על ציון קדשו של ה'בעל שם טוב' הקדוש במו'בו'. אמורים היינו לשוב לפני שבוע, אלא שמסיבה מסיימת התאריך המסע ומצאנו את עצמנו סמוך לשבת ואין בידנו מאומה לחוג את השבת העומדת בפתח. לפתע הגיע אלינו אדם שנחם במבוכתנו. על אחד קיים בנו מצות הכנסת אורחים מפלאה. נוכחנו לראות את גודל החסד במצווה זו, והחלטנו כי בעזרת השם אף אנו נקבל אורחים בסבר פנים יפות ככל אשר יזמן לנו ה' יתברך. "ממש היום שבנו מאוקראינה, אחר חצות היום והנה הגעתם אתם, לנצל את הבית הריק ולזכותנו במצווה. אלו היו בני ובנותי בבית, הרי שאז היה עלי להסדיר עבורכם בית אחר, וספק אם הייתי זוכה לקיים את המצווה בתוך ביתי באופן כה מהודר". "רבבות מחשבות בלב איש ועצת ה' היא תקום". הכל נראה כמו הוכן מראש ובמדויק לקראת בואם של שני בחורים מירושלים שבדיעבד נקלעו לטבריה... אחד מבין שני הבחורים, נשאו הליכותיו והנהגותיו חן וחסד בעיני מארחו, ולכן בירר עליו, ולא יארכו הימים עד שהפך לחתן באותו בית של חסד. לאחר ששוב פקד את הבית, והפעם עם הוריו וכל משפחתו, הודה לה' המכין מצעדי גבר, על שהסיט את דרכו מצפת לטבריה והוליכו אל המקום המדויק שאליו צריך היה ללכת כדי להקים את ביתו.

אזהרה! בעלון משולבים קטעי הומור - אין בכוונתן לפגוע ולהעליב!

מעצבן אנשים
מדברים בטלפון
באוטובוס ויורדים
בקטע הכי מעניין.

בבית כנסת אסור
לחזן לומר יותר
ממאה מילים בדקה.

אני פותח את
הבוקר, עם שני
בקבוקי בירה
ואז מאכיל
את התוכי שלי

הורים יקרים שלום. היום יצאנו
לטייל, פגשנו עץ שצנח לו זלזל,
התפעלנו מנחניאלי שקיפץ על
שפת המדרכה, עשינו שלום
לפועלים הערבים, הבטנו
לעננים, דהרנו כסוסים וחצינו
את הכביש. חזרנו לגן עיפים
ומרצים.

היום המעלית בעבודה שלי
התקלקלה

גנבת
מה הקשר?

אה, חשבתי שכל אחד מעדכן
בפרטים לא מעניינים
מהעבודה שלו

באיסלנד ציירו אשליה אופטית
של מעברי חציה תלת מימדי כדי
לגרור לנהגים לעצור וזה הצליח

אני: אמה
תקני לי
בדרך: ביסלי,
כיפלי, במבה
ובמבה אדומה.
אמה: יש לי בדרך
מכולת בבני ברק
ילד: אז תקני
קריסטל קפיצלי,
שפומפי, שווגו
ושווגו אדומה

שיא הכשלונות בטסטים

מזל טוב: עברה טסט אחרי
960 ניסיונות

בגיל 69 קיבלה צ'יה סא-סון סוף סוף את רישיון
הנהיגה. בדרך הספיקה הדרום קוריאנית
הנקשנית להכיר אישית את כל בוחני הנהיגה
במדנה לא פחות מ-960 פעמים. "לא היה לנו
אומץ להניח לה לזנוח", הסבירו מורי הנהיגה
והציעו לקשישה המאושרת לחגוג בבית - ולא
על הכביש

נכשלה 959 פעמים!!!

חוברת עילוי נשמות

נרסח קליל ונרסח
052-7656075

"מגבית קמחא דפסחא"
כי עיניהם נשואות אלינו

השנה יותר מתמיד

סל מזון
250 ש"ח

לתרומות: נדרים פלוס "השיבני" קוד 1001085 "קמחא דפסחא"

דברי הגאון הרב

ראובן אלבז שליט"א

כוחה של מחשבה טובה! לגאון רבי חיים מוואלזין זצ"ל הייתה ישיבה גדולה
שלמדו בה למעלה משלוש מאות בחורים והיה הרב דואג למימונה ולכל צרכי
הבחורים. בשל ההוצאות הרבות והכבדות הוצרך הרב לצאת למסעיו בערים השונות
ולבקש בלשון הלימודים ומציאות החן שלו מנדיבי עם שיעזרו ויתמכו בהחזקת
והקמת התורה וקיום הישיבה. אנשים רבים תרמו בהתלהבות ובשמחה רבה והרגישו
זכות גדולה ליטול חלק בהחזקת ישיבתו שממנה יצאו גדולי ומאורי ישראל במשך
הדורות, ובכל שנה ושנה כשהיה הרב מגיע לעירם היו מכינים התורמים את הכסף
מבעוד מועד ואף מוסיפים על הסכום שתרמו בשנה הקודמת.

לימים, כשהגיע הרב כבר לגיל זקנה ושיבה, היה קשה עליו טלטול הדרכים וההליכה
מעיר לעיר, ולכן זימן את וועדת הישיבה וביקש למנות רב חשוב בעל תואר והדר
שיקח על עצמו את אחריות גביית הכספים. הוועדה מינתה רב חשוב המתאים
לתפקיד וקנו עבורו עגלת סוסים מפוארת ומכובדת משום כבוד התורה וכדי
שיתקבלו וישמעו דבריו. והנה, הגיע הרב לאחד מהתורמים החשובים שהיה תורם
בכל שנה כחמישים אלף דולר לישיבה, וציפה שאף השנה יתן סכום דומה, "שלום
כבוד, אני שליחו של כבוד הגאון רבי חיים מוואלזין, התמנתי לגבות את התרומה
שכבודו רגיל לתת בכל שנה". "לא", השיב אותו אדם, "השנה אין ביכולתי לתת".
"כבודו יתן לפחות משהו, עשרת אלפים או חמשת אלפים דולר", אמר הרב. "מחילה,
אין ביכולתי", השיב אותו האיש בתוקפנות.

יצא הרב בפנים נפולות ובא בחזרה לגאון רבי חיים מוואלזין, הרב הסתכל בפנקס
ותמה, אפילו פטמה לחצאין אין כאן, לשליש ולרביע, לא שמענו, הוא היה רגיל לתת
בכל שנה 50 אלף דולר! "לא יתכן", השיב הרב, "יש לו אהבת תורה גדולה מאוד, אני
אסע אליו בעצמי ואברר את העניין". על אף הקושי הגדול נסע הרב וואלזין אל
אותו תורם ושאלו מדוע לא תרם השנה כלל ועיקר לישיבתו, השיב אותו אדם לרב
ואמר: "אומר נאמנה, כשהרב היה מגיע אלי בכל שנה הייתי שם לב שהרב נוסע
בעגלה רגילה ופשוטה וידעתי בליבי שכל כספי הולך ישירות לפיהם של תלמידי
חכמים, אך השנה ראיתי שאותו רב הגיע עם כרכרה גדולה ומפוארת בעלת שני
סוסים וגלגלים מיוחדים, אמרתי בלבי, אני רוצה לתת כסף לתלמידי חכמים ולא
בשביל שיקנו עגלה וסוסים, ולכן לא הייתי מוכן לתרום".

הרב שמע את טענתו והשיב לו: על בצלאל בן אורי נאמר שהיה יודע לחשוב
מחשבות, להסתכל בתרומה ולדעת בדיוק את כוונתו ורצונו הפנימי של התורם, ועל
פי זה היה ממין את הכסף והזהב לכלים היותר והפחות חשובים במשכן. "אף אתה",
המשיך הרב, "אין לך מה לדאוג, הכסף שלך לא ילך לצורך העגלות והסוסים כיון
שמחשבתך טהורה וכוונתך לשם שמים שתלמידי חכמים יהנו ממכספך, בדרך שאדם
רוצה לילך בה מוליכין אותו, מכיון שרצונך שמכספך יהנו תלמידי חכמים ויהיה להם
כח לעסוק בתורה, הקב"ה יסובב זאת כדי למלא את רצונך".

שמח אותו אדם שמחה גדולה מדברי הרב ומיד הוציא את המעטפה עם
החמישים אלף דולר המוכנים מבעוד מועד. כספו של האדם הולך לפי
רצונו וכוונתו.

יהי רצון שכוונתנו ורצוננו יהיו רצויים לפני יתברך, נזכה לעסוק בתורה
לשמה ולהיות ממחזיקי התורה, יהיה חלקנו תמיד מן הנותנים ולא מן
הנוטלים, ונראה בקרוב בקרוב בנחמת ציון ברחמים, אמן.

סבת שלום ולמבורק!

מהירות האור גדולה ממהירות הקול
זו הסיבה מדוע יש אנשים הנראים
פיקחים עד שהם פותחים את הפה

לקבלת העלון במייל: 367korona@gmail.com